

lighed, for 2½ Aar siden. Den højtærede Statsminister husker forkert. (*Statsministeren* [Stauning]: Jeg sagde heller ikke, som De siger nu). Jo, jeg tror, at den højtærede Statsminister sagde det. (*Statsministeren* [Stauning]: Nej). Det Ord, jeg brugte den Gang, var, at det var en „Ulykke“. Jeg vil gerne spørge, om nogen har haft Indtryk af, at det har været en Lykke, at vi har haft en socialdemokratisk Regering i 2½ Aar. Jeg vil gerne have Lov til at understrege, at Udtalelsen om „Ulykke“ blev fremsat i Forbindelse med, at jeg befrygtede, at den nuværende Regering til en vis Grad skulde blive Grundlaget for store Arbejdsstridigheder. Tør nogen paa-staa, at vi i en næsten uoverskuelig Fortid har haft saa store Arbejdsstridigheder, som vi har haft under det nuværende Ministerium? Jeg spørger altsaa, synes det mig, med fuld Berettigelse: Har Ministeriet hidtil været en Lykke?

Den højtærede Ministers Udtalelser i øvrigt viser for mig klart, at det højtærede Ministerium faktisk forbereder sig paa at sidde den Vælgerflertalsdom, som utvivlsomt vil falde ved Valget, gaaende ud paa, at direkte Hjælp til Industrien kan vi ikke gaa med til i synderlig Grad, overhørig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Lundberg fremsatte en Opfattelse, som skulde tolke den folkelige Følelse af Spørgsmaalet Formalitet og Realitet, som jeg ganske kan give ham Medhold i. Det er ganske klart, at vi er i en abnorm Situation, og vi er kommet i denne abnorme Situation ved en formel parlamentarisk Fejl af den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister skulde ikke den Dag have opløst Folketinget og udskrevet Valg, hvorved vi er kommet under det Arbejdsstryk, som enhver ved vi er, men dette kan ikke afholde nogen fra at medvirke til Gennemførelsen af saadanne Love, som det ærede Medlem Hr. Lundberg nævnte. Det er rigtigt, at vi bliver inde, til den sidste Mulighed for Aldersrentelovens Gennemførelse er prøvet. Det er rigtigt, at vi vedtog de to Arbejdsløshedslove og sendte dem videre til Landstinget til Prøvelse, thi ingen ulykkelig skal lide, fordi der af Regeringens Chef er begaaet en parlamentarisk Fejl. Men jeg peger videre paa, at hvis den højtærede Statsminister ikke havde foretaget den Handling at opløse Folketinget, før der forelaa en Nødvendighed derfor, havde den højtærede Statsminister haft en Mulighed

for at overveje og tilendebringe Overvejselen af den Plan, han lidt tidligere den Dag, han fremsatte Opløsningskravet, havde fremsat om at føre Forslaget vedrørende Krisehjælp videre frem for at prøve, om der ikke kunde opnaas Enighed om visse Ting, som kunde have Betydning i den nuværende Situation. Derfor har den parlamentariske Fejl, som er begaaet, haft Betydning ogsaa med Hensyn til Realiteten; men nu kan vi kun redde de Realiteter, som ligger paa Tingets Bord til Behandling, deriblandt Aldersrenten og eventuelt Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Derfor har vi overfor disse reale Spørgsmaal indtaget den Holdning, vi har, men vi har ikke indtaget den overfor en Diskussion her i Tinget af storpolitisk Art — den har ingen Realitetsbetydning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det forekommer mig, at naar en Regering har begaaet en formel parlamentarisk Fejl — og deri er det ærede Medlem Hr. Rode jo enig med mig —, saa maa den virkelig ogsaa tage de realpolitiske Følger af denne Fejl. Vi kan selvfølgelig her i Tinget udmærket godt behandle et Forslag som Lovforslaget om Brændselshjælpen til de gamle, for det kan og bør betragtes som en løbende Sag, men Forslaget om ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse, der nødvendigvis for den højtærede Regering maa være en Kabinetssag, er det ikke befojet at forlange gennemført af Folketinget i Tidsrummet imellem, at Regeringen er blevet stemt ned paa et Kabinetsspørgsmaal, og Folketingets Opløsning.

Statsministeren (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at jeg havde taget fejl eller sagt fejl med Hensyn til hans Bemærkning om os. Nej, jeg er godt paa det rene med, at det ærede Medlem i 1924 betegnede det nuværende Ministerium som en Ulykke for Landet, og at han i Dag sagde, at det var en Usømmelighed at have et saadant Ministerium, men jeg synes ikke, der er saa stor Forskel mellem de to Udtryk, at der er Grund til at opholde sig derved. Men naar det ærede Medlem derefter forsøger at begrunde sin Paastand overfor Regeringen og siger, at han venter, at Bevis føres for, at Regeringen har været en Lykke for Landet, saa er det ærede Medlem paa Vildspor. Det er det ærede Medlem, der har at bevise, hvis noget skal bevises, at Regeringen har været en Ulykke for Landet, det er ikke os,